

◀ NARODNI DOM MARIBOR ▶

**KONCERTNA
POSLOVALNICA**

Koncert za izven
Dvorana Union, Maribor
26. oktober 2016 ob 19.30

KOMORNI
CIKEL
2016/2017

GODALNI KVARTET FEGUŠ
SABINA CVILAK, sopran

Nastop glasbenikov so podprli:

MESTNA OBČINA MARIBOR

Društvo za kulturotvornost sodobne glasbene umetnosti
Nova glasba v koprodukciji z Narodnim domom Maribor.

SPORED

Franz Schubert (1797–1828)

»Glasbi«, D. 547 (prir. S. P. Feguš)

»Postrv«, D. 550 (prir. S. P. Feguš)

»Marjetica ob kolovratu«, D. 118 (prir. S. P. Feguš)

Simon Peter Feguš (1978)

Adagio za godalni kvartet

Nino Rota (1911–1979)

Zibelka za sopran in godalni kvartet

***

Leoš Janáček (1845–1928)

Godalni kvartet št. 2, »Intimna pisma«

I. Andante

II. Adagio

III. Moderato

IV. Allegro

Richard Strauss (1864–1949)

Šest pesmi iz Lotusovih listov, op. 19

»Razprostri po mojem obrazu« (prir. S. P. Feguš)

Osem pesmi iz Zadnjih listov, op. 10 (prir. S. P. Feguš)

»Na vseh svetih duš dan«

Pesmi, op. 37

»Mojemu otroku« (prir. S. P. Feguš)

Osem pesmi iz Zadnjih listov, op. 10 (prir. S. P. Feguš)

»Posvetilo«

Pesmi, op. 27

»Jutri« (prir. S. P. Feguš)

Oblika petja s klavirsko spremljavo je bila znana že v 18. stoletju – na svoj način so se je dotaknili že veliki dunajski klasiki Haydn, Mozart in Beethoven – toda bila je še daleč od svoje popularnosti in tudi izrazne dovršenosti, kakršno je doživela v 19. stoletju. Za razcvet v tem času je bila »odgovorna« predvsem želja meščanstva po aktivnejši participaciji pri umetnosti, ki je bila dotedaj rezervirana predvsem za najvišje aristokratske sloje. Rodil se je meščanski salon in obvezno osnovno obvladovanje klavirske gre in/ali petja – oblika samospeva se je izkazala za najprimernejši način, da so lahko bili v glasbi aktivno udeleženi tudi nadarjeni amaterji. Toda moč izraznosti je pri nekaterih skladateljih močno preseгла to enostavno uporabno vrednost, pri čemer nam na misel pride predvsem »očē« samospeva 19. stoletja, **Franz Schubert**.

Do Schuberta je oblika samospeva nihala med dvema skrajnostima: številni samospevi so bili oblikovani kot preproste kitične pesmi (vsako kitico besedila so peli na isto glasbo) ali pa kot zapletene prekomponirane pesmi, v katerih se je glasba v vsakem trenutku prilagajala vsebini besedila. Schubert je s komponiranjem samospevov – kar dve tretjini njegovega opusa izpolnjujejo samospevi, ki jih je napisal več kot 600 – pričel že pri rosnih petnajstih letih, toda pravi umetniški preboj je dosegel leta 1814 s samospevom »**Marjetica ob kolovratu**« na Goethejevo besedilo. Uglasbitev je enako oddaljena od enostavne kitične pesmi kot od detajlirano premišljene prekomponirane oblike, ki sta vladali v času pred Schubertom. Schubert je uporabil obliko z refrenom: ABACADA. Ponavljajoči se refren (A) seveda spominja na ponavljanje v kitični pesmi, ki pa ga razbijajo posamezne epizode in v svoji naniznosti spominjajo na prekomponirane pesem. Toda podrobna analiza nam izda, da med »epizodami« B, C in D obstajajo motivične

zveze in da bi jih zato lahko razumeli kot variacije. Veličino Schuberta lahko spoznamo prav v takšnem združevanju, pa tudi v posebnem odnosu do uglasbljenega besedila. Schubertova glasba namreč neredko odslikava tako zunanjo (kitična in verzna struktura) kot tudi notranjo (vsebina) formo pesmi, venomer pa jo poganja tudi navdahnjena lirična melodična linija. K naturalističnemu slikanju se nagiba samospev »**Postrv**«, v katerem skladatelj s pomočjo enega spremljajočega motiva riše potoček in skakanje ribe, kar v ospredje postavlja razigrane tone pesmi. Bolj ekstatične tone prinaša samospev »**Glasbi**«, ki ga je mogoče razumeti kot himno umetnosti, saj jasno vzpostavlja razliko med povzdignjeno umetnostjo in tegobami vsakdanjih dni.

Če je Schubert s svojimi samospevi odločilno vplival na popularnost žanra, označujejo pesmi **Richarda Straussa** že jasne premike proti bolj ekspanzivnemu, virtuoznemu in svetovnonazorskemu dojemanju oblike. V najzgodnejših delih je bil sicer še pod Schubertovim vplivom, a že s pesmimi iz zbirke ***Zadnji listi, op. 10*** je našel svoj ton, za katerega je značilna poudarjena ekstatika in celostno dojemanje besedila – Strauss ni bil preveč izbirčen, ko je iskal poezijo za svoje uglasbitve, a je s tonom glasbe vedno uspel zadeti podzavestno pesnikovo sporočilo. Priljubljeni samospev »**Posvetilo**« kaže na virtuozno izrabo Schubertove formalne logike: vsaka kitica se začne podobno, a zaključuje drugače, pri čemer je izraz vsakič bolj himnično stopnjevan. Podobno velja tudi za samospev »**Na vseh vernih duš dan**«, v katerem lahko občudujemo bogato akordsko spremljavo klavirja, nad katerim lebdi sopranski glas. Tudi v pesmih iz opusa 19 se nadaljuje podobno himnično razpoloženje, kar velja tudi za samospev »**Razprostri po mojem obrazu**«, v katerem je himnično stopnjevanje povezano z ljubezensko tematiko. Nenavadno razmerje med obema

glasbenikoma je še bolj razvidno v samospěvu »**Jutri**«, kjer klavir prinaša spěvni melodični material, ki ga z recitativnim tonom mehko obigrava gлас. Prav nasproten efekt dosega Strauss v samospěvu »**Mojemu otroku**«, kjer klavir plete mehko spremljevalno mrežo, v katero je ujeta mehko zibajoča se melodika pevskega gласu.

Vse samospěve je za godalni kvartet priredil **Simon Peter Feguš**, violinist Godalnega kvarteta Feguš. Hkrati s priredbami bomo tokrat lahko spoznali tudi njegovo izvorno skladbo **Adagio**, ki jo je leta 2010 sprva zasnoval kot motet za pevski zbor, kasneje pa priredil za godalni kvartet. Avtor je o svojem delu zapisal: »Tridelna zasnova skladbe uvodoma prinaša gласbo, zgrajeno na osnovnem melodičnem motivu iz koralne melodije graduala *Christus factus est*, speva za mašo na cvetno nedeljo. Prehod v drugi del predstavlja kontrapunktični stavek, ki se v svojem jedru poslučuje kompozicijskega postopka imitacije. V sklepnem tretjem delu pa se s ponovitvijo začetnega motiva vnovič oglasi tema iz prvega dela, ki z dodanim gласbenim gradivom postopno preide v zaključek.«

V 20. stoletju sta kvartetno tradicijo nadaljevala Béla Bartók in Dmitrij Šostakovič. Manj odločno, a vseeno inovativno, je v tradicijo zvrsti s svojima kvartetoma zarezal **Leoš Janáček**. Janáček je sicer dve tretjini svojega ustvarjalnega življenja preživel kot obrobni skladateljski mojster v lokalnem Brnu, kjer je prevladoval nemški živelj. Pisal je predvsem zborovsko gласbo, ki je bila pogosto nacionalno motivirana, prvi pravi uspeh pa je doživel šele leta 1904 z uprizoritvijo opere *Jenufa*. Toda še bolj odločno je v njegovo življenje posegla nenavadna »pozna« ljubezen do sicer petintrideset let mlajše Kamile Stösslove, ki je v skladatelju v jeseni življenja prebudila nenavadno kreativno energijo. Leta 1928 je takrat 74-letni skladatelj pisal svoji muzi: »Pričel

sem pisati nekaj lepega. Najino življenje bo vsebina. Naslov bi bil 'Ljubezenska pisma' in mislim, da bo zvenelo privlačno. Imava ja dovolj doživeti! Ti so kot majhni ognji v moji duši, v katerih se razvijajo najlepše melodije ... ! Vse skupaj bo napisano tudi za poseben inštrument *viola d'amour* – violo ljubezeni. Ah, se že veselim ... !« **Drugi godalni kvartet** je nastal zelo hitro (med 29. januarjem 19. februarjem 1928) in je zasnovan monotematsko, kar velja za vse štiri stavke. Teško bi poiskali uveljavljene formalne obrazce za posamezne stavke kvarteta, za katere so značilni abruptnost, neuravnoteženo izpostavljanje gradiva in nagnjenost h goli gласbeni sili. Posamezni gласbeni dogodki se ne zdijo vpeti v znane oblike gласbenega diskurza (čeprav prvi in tretji stavek zaznamujeta »vrnitvi« k tem), temveč gre bolj za ekspresivne, napol vokalne geste, torej kratke figure, ki se zdijo kot gласovni odtisi človeških emocij in zaznamujejo že Janáčkove opere. Tako je tematski material prvega stavka sestavljen iz številnih koščkov, ki se šele postopoma z gradacijo odprejo močnim vzgibom. Osnovo drugega stavka predstavlja dvotaktni motiv, ki zaznamuje tako počasne kot tudi hitre odstavke stavka, vmes pa se kot reminiscenca oglasita tudi oba glavna motivična drobca iz prvega stavka. Finale se zdi napisan na plesni osnovi, iz katere izraste motiv s trilčki, ki zavzema vedno več prostora. Vzporedno s takšno gradacijo pa se pričenjajo motivični elementi še bolj drobiti. Tako namesto himničnega finala z dolgo pojočo melodijo Janáček niza kratke motive in tremolo figure, delo pa ostaja odprto, tako kot tudi nikoli uresničeno razmerje s Stösslovo.

Italijanski skladatelj **Nino Rota** je bil že od malega obkrožen z gласbo, zato ni čudno, da je v prvi polovici 20. stoletja postal eden zadnjih čudežnih dečkov. Že pri 12. letih so izvedli njegov oratorij, v teh rosnih letih pa

se je tudi vpisal na milanski konservatorij. Po končanem študiju kompozicije v Rimu na Akademiji Svete Cecilije je odšel še na izpopolnjevanje na Curtisov inštitut v Philadelphijo v Združenih državah, kjer se je spoznal z ameriško popularno glasbo, A. Coplandom in glasbo G. Gershwina. Vsi ti vplivi ter veselje do italijanske ljudske glasbe ter operete so se v tem času spojili in določili skladateljev osebni glasbeni slog. Ko se je Rota vrnil v Italijo, je z obsežnim komornim in orkestrskim opusom takoj osvojil občinstvo in to v času, ki je bil sicer bolj naklonjen eksperimentom ter inovaciji, medtem ko se je Rota trdno zavezal glasbi preteklosti. Njegove simfonije imajo okus po Dvořáku in hkrati filmski glasbi, katero je najverjetneje spoznal v Združenih državah. V tem času je nastalo tudi delo za godalni kvartet in sopran **Zibelka**, in sicer na ljudsko besedilo iz Toskane, nekakšno Marijino uspavanko Jezusu. Po strahotah druge svetovne vojne se je slogovna glasbena pokrajina še bolj spremenila in v njej ni bilo več prostora za obujanje slogovnih nostalgij, zato je glasba Rote utonila v pozabo. Izhod je poiskal v filmski glasbi, po kateri ga danes pozna široko občinstvo: po glasbi za Fellinijeve filma *Cesta*, *Amarcord* in *Vaja orkestra* ali *Botra* F. F. Coppole.

Gregor Pompe

An die Musik

Franz Adolf Friedrich von Schober

Du holde Kunst, in wieviel grauen Stunden,
Wo mich des Lebens wilder Kreis umstrickt,
Hast du mein Herz zu warmer Lieb entzunden,
Hast mich in eine beßre Welt entrückt!

Oft hat ein Seufzer, deiner Harf' entflossen,
Ein süßer, heiliger Akkord von dir
Den Himmel beßrer Zeiten mir erschlossen,
Du holde Kunst, ich danke dir dafür!

Die Forelle

Christian Friedrich Daniel Schubart

In einem Bächlein helle,
Da schoß in froher Eil
Die launige Forelle
Vorüber wie ein Pfeil.
Ich stand an dem Gestade
Und sah in süßer Ruh
Des muntern Fisches Bade
Im klaren Bächlein zu.

Ein Fischer mit der Rute
Wohl an dem Ufer stand,
Und sah's mit kaltem Blute,
Wie sich das Fischlein wand.
So lang dem Wasser Helle,
So dacht ich, nicht gebricht,
So fängt er die Forelle
Mit seiner Angel nicht.
Doch plötzlich ward dem Diebe

Glasbi

(prevedel Peter Bedjanič)

*Ti vzvišena umetnost, ki si mi v sivih urah,
sredi nemirnega življenja,
v srcu prižgala luč tople ljubezni
in me odvedla v boljši svet.*

*Velikokrat mi je vzdihljaj tvoje harfe,
ali sladek, svet akord,
odprl nebesa boljših časov,
ti vzvišena umetnost, hvala ti za to!*

Postrv

(prevedel Peter Bedjanič)

*V bistrem potočku
hiteča vsa vedra,
kot puščica
odbrzela je postrv.
Stal sem ob vodi
in mirno opazoval
ribino veselo kopel
v potoku.*

*Ribič s palico
je stal ob potoku,
in s hladnim pogledom
motril ribico.
Dokler bo voda čista,
sem mislil si,
gotovo ribice
ne bo ujel.
Nenadoma pa tátu*

Die Zeit zu lang. Er macht
Das Bächlein tückisch trübe,
Und eh ich es gedacht,
So zuckte seine Rute,
Das Fischlein zappelt dran,
Und ich mit regem Blute
Sah die Betrogene an.

Die ihr am goldenen Quelle
Der sicheren Jugend weilt,
Denkt doch an die Forelle,
Seht ihr Gefahr, so eilt!
Meist fehlt ihr nur aus Mangel
der Klugheit, Mädchen, seht
Verführer mit der Angel!
Sonst blutet ihr zu spät!

Gretchen am Spinnrade (Johann Wolfgang von Goethe)

Meine Ruh' ist hin,
Mein Herz ist schwer,
Ich finde sie nimmer
Und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab
Ist mir das Grab,
Die ganze Welt
Ist mir vergällt.

Mein armer Kopf
Ist mir verrückt,
Mein armer Sinn
Ist mir zerstückt.

*postalo je dovolj.
Skalil je potok
in preden se zavem,
že se na vrvi
ribica vrti.
Ves iz sebe
zrem v prevarano bitje!*

*Vsi vi, ki bivate ob zlatih virih
brezskrbne mladosti,
pomislite na postrv,
če slutite nevarnost,
se umaknite.
Zvečine storite, le po neumnosti, napako,
ko vidite zapeljivca, deklice.
Varujte se, sicer bo prepozno!*

Marjetica pri kolovratu (prevedel Peter Bedjanič)

*Moj mir je proč,
srce je težko,
ne najdem miru,
nikoli več!*

*Kjer ga nimam
je moj grob,
ves svet
se mi gabi.*

*Moja uboga glava
nori,
moj ubogi um
se je razsul.*

Meine Ruh' ist hin,
Mein Herz ist schwer,
Ich finde sie nimmer
Und nimmermehr.

Nach ihm nur schau ich
Zum Fenster hinaus,
Nach ihm nur geh ich
Aus dem Haus.

Sein hoher Gang,
Sein' edle Gestalt,
Seine Mundes Lächeln,
Seiner Augen Gewalt,

Und seiner Rede
Zauberfluß,
Sein Händedruck,
Und ach, sein Kuß!

Meine Ruh' ist hin,
Mein Herz ist schwer,
Ich finde sie nimmer
Und nimmermehr.

Mein Busen drängt sich
Nach ihm hin.
Ach dürft ich fassen
Und halten ihn,

Und küssen ihn,
So wie ich wollt,
An seinen Küssen
Vergehen sollt!

*Moj mir je proč,
srce je težko,
ne najdem miru,
nikoli več!*

*Le za njim se oziram
skozi okno,
za njim tavam
iz hiše.*

*Njegova hoja,
njegov plemeniti stas,
njegovih ustn smehljaj,
njegov vroči pogled,*

*in njegovega govora
čarobni tok,
stisk njegovih rok
in ah, njegov poljub!*

*Moj mir je proč,
srce je težko,
ne najdem miru,
nikoli več!*

*Vse v meni teži
k njemu,
o, ko bi le smela objeti,
držati ga!*

*Poljubljati ga
kot bi hotela,
in v njegovih poljubih
minila!*

Il Presepio

(italijanska ljudska)

Maria lavava, Giuseppe stendeva,
Suo figlio piangeva dal freddo che aveva.
Sta zitto mio figlio,
adesso ti piglio.
Del latte t'ho dato,
del pane'un ce n'è!
La neve sui monti cadeva dal cielo,
Maria col suo velo copriva Gesù.
Dormi o figlio, figlio tenerello,
Dormi figlio vago e bello.
Chiudi i lumi santi,
le tue stelle fiammeggianti.
Dormi cuor di mamma!
Fai la ninna, fai la mamma!
Non si accende il nostro fuoco.
Noi viviamo in basso loco.
Io ti bacio le guancette,
bianche, fresche e rondette.
Bacia o figlio, la tua mamma!
Non più ninna, non più nanna,
figlio bacia la tua mamma.
Non più nanna.
Dormi cuor di mamma!
Fai la ninna, fai la nanna.

Zibelka

(prevedla Alenka Jovanovski)

*Marija je prala, je Jožef obešal,
je sinka zazeblo in je zavekal.
»Če ne boš tiho, moj ljubi sin,
se pazi, ko te v roke dobim.
Sem dala požirek ti mleka,
- kruha pa ni!«
Je goro pobelil sneg z neba,
Marija s prtičem pokrivala Jezusa.
»Spi, dete, le nekaj dni staro,
spi, dete ljubko in zalo,
svoje svete očke zapri,
podobne so zvezdi, ki se iskri.
Oh spi, ki si v maminem srcu.
Aja tutaja, kaj srce to prestaja!
Pri nas je ogenj nehal goreti.
Tako je v nizkotnem svetu živeti.
Naj zdaj te poljubim na lica,
kot sneg bela, okrogla in mila.
Poljubi, dete, mamo še ti.
Ni več ajčka, ki spančka,
poljubi, dete, mamo še ti.
Nič več aja, kaj srce to prestaja.
Da bi srce mamino spalo.
Dete, kdaj poljub mi boš dalo?*

Breit über mein Haupt

(Adolf Friedrich, Graf von Schack)

Breit' über mein Haupt dein schwarzes Haar,
Neig' zu mir dein Angesicht,
Da strömt in die Seele so hell und klar
Mir deiner Augen Licht.

Ich will nicht droben der Sonne Pracht,
Noch der Sterne leuchtenden Kranz,
Ich will nur deiner Locken Nacht
Und deiner Blicke Glanz.

Allerseelen

(Hermann von Gilm zu Rosenegg)

Stell auf den Tisch die duftenden Reseden,
Die letzten roten Asten trag herbei,
Und laß uns wieder von der Liebe reden,
Wie einst im Mai.

Gib mir die Hand, daß ich sie heimlich drücke
Und wenn man's sieht, mir ist es einerlei,
Gib mir nur einen deiner süßen Blicke,
Wie einst im Mai.

Es blüht und funkelt heut auf jedem Grabe,
Ein Tag im Jahre ist den Toten frei,
Komm an mein Herz, daß ich dich wieder habe,
Wie einst im Mai.

Razprostri po mojem obrazu

(prevedel Jaka Mihelač)

*Razprostri po mojem obrazu tvoje črne lase
in prisloni k meni tvoj obraz.
Da zasije v mojo dušo, tako čisto in jasno,
luč tvojih oči.*

*Ne hrepenim po soncu nad mano,
ne po sijočih kronah zvezd;
želim si le noči tvojih kodrov
in tvojega pogleda sijaj.*

Na vseh vernih duš dan

(vir: Glasbena matica Ljubljana)

*Postavi na mizo dišeče resede,
prinesi zadnje rdeče astre,
govoriva spet o ljubezni,
kot nekoč v maju.*

*Podaj mi roko, da jo tihoma stisnem
in če kdo to vidi, mi je vseeno.
Daj mi le enega tvojih sladkih pogledov.
Kot nekoč v maju.*

*Danes cveti in žari vsak grob,
en dan v letu so mrtvi prosti,
pridi na moje srce, da boš spet moja,
kot nekoč v maju.*

Meinem Kinde

(Gustav Falke)

Du schläfst und sachte neig' ich mich
Über dein Bettchen und segne dich.
Jeder behutsame Atemzug
Ist ein schweifender Himmelsflug,
Ist ein Suchen weit umher,
Ob nicht doch ein Sternlein wär'
Wo aus eitel Glanz und Licht
Liebe sich ein Glückskraut bricht,
Das sie geflügelt herniederträgt
Und dir auf's weiße Deckchen legt.
Du schläfst und sachte neig' ich mich
Über dein Bettchen und segne dich.

Zueignung

(Hermann von Gilm zu Rosenegg)

Ja, du weißt es, teure Seele,
Daß ich fern von dir mich quäle,
Liebe macht die Herzen krank,
Habe Dank.

Hielt ich nicht, der Freiheit Zecher,
Hoch den Amethysten-Becher,
Und du segnestest den Trank,
Habe Dank.

Und beschworst darin die Bösen,
Bis ich, was ich nie gewesen,
Heilig an das Herz dir sank,
Habe Dank.

Mojemu otroku

(prevedel Gregor Pompe)

*Spiš; in počasi se nagnem
preko tvoje posteljice in te blagoslovim.
Vsak previden vdih
je blodeči polet proti nebesom,
je iskanje daleč naokoli,
če le ne obstaja zvezdica,
kjer bi si iz čistega sijaja in luči
ljubezen lahko odtrgala srečno zel,
in bi jo krilata prinesla dol
in ti jo položila na belo dekico.
Spiš in počasi se nagnem
preko tvoje posteljice in te blagoslovim.*

Posvetilo

(prevedel Peter Bedjanič)

*Veš, predraga duša,
da se stran od tebe mučim,
srce je bolno od ljubezni,
hvala ti!*

*Mar nisem, vodja pivcev,
visoko dvignil vrča
in ti si ga blagoslovila!
Hvala ti!*

*In preklela v njem si vse zlobneže,
kar jaz nikoli nisem bil,
dokler se nisem, ves svet,
zgrudil na tvoje srce.
Hvala ti!*

Morgen

(John Henry Mackay)

Und morgen wird die Sonne wieder scheinen,
und auf dem Wege, den ich gehen werde,
wird uns, die Seligen, sie wieder einen
inmitten dieser sonnenatmenden Erde . . .

Und zu dem Strand, dem weiten, wogenblauen,
werden wir still und langsam niedersteigen,
stumm werden wir uns in die Augen schauen,
und auf uns sinkt des Glückes grosses Schweigen.

Jutri

(prevedel Peter Bedjanič)

*Jutri spet bo zasijalo sonce,
in na poti, po kateri bom krenil
bo nas blažene združilo
sredi sonce dihajočega sveta . . .*

*K obali, široki, modri od valov,
se bova tiho in počasi spuščala,
si tiho zrla v oči,
in na naju se zgrne veličastna tišina sreče.*

GODALNI KVARTET FEGUŠ

»Bratje Feguš so si svoj prostor pod soncem zagotovili z visoko ravnijo svoje umetnosti, pri kateri vztrajajo. Njihovo igro odlikujejo visoka stopnja uigranosti, zaokrožen zven, sorodno doživljanje glasbenih umetnin, pomembna nadarjenost in upoštevanja vredno znanje. Ne moremo spregledati dejstva, da igrajo zmeraj pred polnimi dvoranami, kar vzbuja danes toliko večjo pozornost.« (Janko Šetinc, 2009, Večer)

»Kvartet Feguš je drugačen od že slišanih in po zasedbi enakih izvajalskih skupin in kot tak postaja primerljiv z vrhunskimi godalnimi kvarteti.« (M. Šijanec, 2005, Večer)

Godalni kvartet Feguš deluje od leta 1992 v sestavi bratov violinistov Filipa in Simona Petra, violista Andreja in violončelista Jerneja. Po začetkih šolanja v domačem Mariboru so študij nadaljevali na Koroškem deželnem konservatoriju v Celovcu.

Leta 2001 so bili sprejeti na študij komorne glasbe na prestižno privatno šolo Scuola di Musica di Fiesole (Firence), kjer so do leta 2007 študirali pod mentorstvom Milana Škampe (člana znamenitega Kvarteta Smetana) in Piera Farullija (Quartetto Italiano) ter

Andrea Nannonija (Nuovo Quartetto). Za študij so prejeli tudi štipendijo italijanskega predsednika države Carla Azeglia Ciampija.

Leta 2012 so zaključili magistrski študij komorne glasbe na Univerzi za uprizoritevno umetnost v Gradcu pri Stephanu Goernerju (Kvartet Carmina) in prejeli akademski naziv magistra umetnosti.

Svoje znanje so dopolnjevali na številnih mednarodnih mojstrskih tečajih pri članih svetovno znanih kvartetov. Med njimi omenimo kvartete Alban Berg, Amadeus, Borodin, Emerson, Juilliard, LaSalle in Guarneri. Leta 2001 so bili izbrani za udeležbo na Komornoglasbeni delavnici Isaaca Sterna v dvorani Carnegie v New Yorku pod vodstvom tega legendarnega violinista in članov najboljših ameriških kvartetov.

Sodelovali so na festivalih Orlando, Kerkrade na Nizozemskem, Pablo Casals v Franciji, Strings Only! v Zadru, na mednarodnem festivalu mladih glasbenikov DAM v Prištini ter še na mnogih drugih. Koncertirali so po številnih prizoriščih v Sloveniji, Evropi (Pariz, Berlin, London, Firenze, Dunaj ...) in ZDA (Washington, New York ...).

Snemali so za Radio Slovenija, Radio Maribor, ARD, ORF in France Musique. Krstno so izvedli dela slovenskih in tujih skladateljev, kot so P. Ramovš, A. Lajovic, M. Feguš, J. Golob, D. Močnik, A. Weingerl, Č. S. Voglar, K. Aličkaj, K. Gashi, D. Zeqiri, S. Spadini in drugi. Leta 2006 so posneli zgoščenko z deli L. Janáčka in M. Ravela, leta 2011 pa zgoščenko z deli H. Wolfa in A. Weberna.

Posebno priznanje jim je izkazalo tudi domače mesto, ki jim je dodelilo mestni pečat Maribora ter Glazerjevo listino za dosežke na področju kulture. V Piranu so dobili nagrado za najboljšo izvedbo Tartinijevega dela.

SABINA CVILAK

Sabina Cvilak je pevka, ki s svojim mojstrstvom in pojavnostjo prevzame tako najzahtevnejše občinstvo velikih svetovnih odrov kot intimnejše skupine. Njene glasovno perfekcionistično in odrsko celovito izdelane vloge so postale ena najmikavnejših novosti ne le slovenske, ampak tudi svetovne pevske kulture.

Po koncertih v londonskem centru Barbican in newyorški dvorani Avery Fisher je izvedla odmevne koncerte ob jubileju Benjamina Brittna; z *Vojnim rekviemom* je nastopila tudi v Madridu, Parizu, v izjemni dvorani Kitara v Sapporu, bruseljskem Bozarju in znameniti londonski dvorani kralja Alberta z Londonskim simfoničnim orkestrom, orkestrom BBC iz Londona, Nacionalnim španskim orkestrom in drugimi.

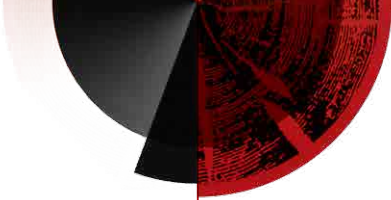
Nastopila je v nekaterih najeminentnejših svetovnih opernih hišah, koncertnih dvoranah in festivalih. Kot koncertna pevka je sodelovala še z Dunajskimi filharmoniki, s filharmonijami iz Dresdna, Monte Carla, Bergna, Bratislave, Lilla, Zagreba, Beograda, Vilne, Carigrada in Edinburga, s Kraljevim škotskim orkestrom, z Londonskim simfoničnim orkestrom, Belgijskim nacionalnim orkestrom, s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, z orkestrom Sinfonietta iz Hong Konga, s Camerato Salzburg ter Francoskim nacionalnim orkestrom. Še posebej pa je treba izpostaviti tesno sodelovanje z Orkestrom Slovenske filharmonije.

Študij petja je z odliko končala v Gradcu. Pozornost širše javnosti je pritegnila takoj po diplomi z debijem na Dunajskih slavnostnih tednih v Blochovi operi *Macbeth*. V sezoni 2004/2005 je bila tudi štipendistka Karajanovega sklada in članica Dunajske državne opere.

Nemalokrat jo kritiki označujejo za vodilni lirični sopran v svetovnem merilu, kar vedno znova potrjuje s širokim naborom vlog, ki se gibljejo od železnega opernega repertoarja do sodobnejših stvaritev in koncertnih nastopov. Številne izjemne kritike je dobila kot Mimi v operi *La Bohème*, Liu v *Turandot*, Desdemona v *Otellu*, Nedda v *Glumačih*, Marženka v *Prodani nevesti*, Fiordiligi v *Così fan tutte*, Marjetica v *Faustu*, Thaïs iz istomenske Massnejeve opere, Tatjana v operi *Evgenij Onegin*, Kitty v *Doctor Atomic*, Vittelia v operi *Titus*, kot Janáčkova Katja Kabanova, Blanche iz *Dialoga Karmeličank* in v mnogih drugih vlogah. V prihodnosti jo bomo lahko videli kot Jenufo in tudi v glavnih Wagnerjevih vlogah, kot so Sieglinde in Gutrune iz cikla *Nibelungov prstan*, nadalje kot Elso v operi *Tannhäuser* ter kot Straussovo Arabello in Salome.

Sabina Cvilak je leta 2009 prejela nagrado Prešernovega sklada, kot članica SNG Opere in baleta Maribor pa je prejela tudi ugledno priznanje mesta Maribor za delovanje na področju kulture.

NAPOVEDUJEMO IN VABIMO

DUNAJSKI ANSAMBEL VIOLONČEL 5+1

19. november 2016 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor
2. koncert Komornega cikla in za izven
*Spored: B. Smetana, J. S. Bach, S. Rahmaninov,
A. Dvořák, J. Pachelbel/A. Hačaturian, F. Liszt,
P. de Sarasate, L. Anderson, W. A. Mozart, G. Gershwin ...*

ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE

Dirigent: **Uroš Lajovic**

Solist: **Martin Michael Kofler**, flavta

6. december 2016 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor
2. koncert Orkestrskega cikla in za izven
Spored: J. Mihevec, B. Romberg, L. van Beethoven

◀ NARODNI DOM MARIBOR ▶

Informacijska pisarna Narodnega doma Maribor, uradne ure: vsak delavnik od 10.00 do 17.00,
v soboto od 9.00 do 12.00 ter uro pred vsako prireditvijo. Dvorana Union: uro pred vsako prireditvijo.

☎ (02) 229 40 11, 229 40 50, 031 479 000, 040 744 122

✉ vstopnice@nd-mb.si; spletni nakup vstopnic: <http://nd-mb.kupikarto.si/>

📘 www.facebook.com/narodni.dom.maribor

🌐 www.nd-mb.si

VEČER
RADIO CITY

Naklada: 250 kosov, brezplačen izvod.